

Dagthema: De ochtendmist trekt op

Overweging 2 april– Hans Ernens

“...wonder zoals ook die grote steen die was weggerold bij het graf van Jezus na zijn kruisiging. Dit is de aanloop naar de grote verrassing ...”

Openingsgebed

Liefdevolle God,
wij vragen U:
help ons moed te putten
uit de dood van die ene mens:
Jezus van Nazareth,
die liet zien dat de dood geen eindpunt is,
maar een nieuw begin.
Geef dat wij beseffen
dat er tussen hemel en aarde
meer is dan wij kunnen zien.
Dat onze grenzen niet Uw grenzen zijn.
Dat wij in leven en sterven
geborgen zijn in uw hand.
Amen.

Openingslied

J.van Opbergen / Beethoven

Wie moet zwijgen zal gaan spreken,
boventoon zal ondergaan,
armen zullen breeduit lachen,
rijken leeg en schuldig staan.
Tronen, banken, macht en statie,
grof geschut, dwingelandij,
winst uit nood, eer over lijken,
al die dingen gaan voorbij.

Blinden zien en doven horen,
stommen spreken, lammen gaan,
mens voor mens komt God ons tegen

en hij mag voorgoed bestaan.
Niemand ziet z'n levenseinde
als bedreiging van het lot.
Ieder weet zich, dood of levend,
onaantastbaar kind van God.

Wie zich met zijn eigen leven
overgeeft aan deze droom,
die zal mensen tegenkomen,
last en lijden, tegenstroom.
Die zal leven, klein, verborgen,
solidair en zonder grens.
Die zal, weerloos, ooit nog worden:
zuster, broeder, toekomstmens!

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen en welkom hier in de Duif of via zoom,
vandaag hier op de laatste zondag van de vastenperiode en de eerste dag
van de goede of stille week. De week waarin de gebeurtenissen worden
herdacht rondom het lijden, sterven en verrijzen van Jezus, zoals witte
donderdag en goede vrijdag.

Op deze Palmzondag wordt door de Christenen de blijde intocht van
Jezus in Jeruzalem herdacht en gevierd.

Jos Pruissen, die met mij voorgaat, en ik zijn ook blij met jullie intocht
hier in de Duif en met de mensen die thuis weer hebben ingezoomd.

Wees en voel je welkom.

Vandaag alweer de 6^e zondag van de 40 dagen tijd in onze Paasserie 'een
onvoltooid verhaal.'

Natasja Bakker, die verleden week voorging, gaf een mooie opsomming
van alle voorgaande vieringen in onze Paasserie van dit jaar. Na afstand
kunnen nemen van je houvast, je lijden accepteren, vertrouwen op iets
nieuws en het hervinden van nieuwe levensadem, kun je weer verder in
het onvoltooid verhaal.

De mist is opgetrokken, je ogen kunnen het licht verdragen en je staat
met beide benen op de grond. Je bent er! Je kunt op weg, zoekend naar
het nieuwe, het onbekende. Enigzins onzeker. want het nieuwe is nog
vreemd en voelt niet vertrouwd. Maar je struikelt niet meer, je loopt!

Deze mooi omfloersde zinnen komen uit het lied 'dan zal ik leven' wat we later zullen zingen. Ik vind het het mooiste lied van ons Duif repertoire.

'Dan zal ik leven'! Het klinkt zo aanstekelijk, zo van, 'dit is allemaal achter de rug, dit heb ik gedaan en meegemaakt en overwonnen of, zo ga ik dit aanpakken! Ik ga ervoor, ik zal knokken! Ik zal alles uit het leven halen.

Een uitnodiging voor iets nieuws. Een nieuw begin, hoe, wat en op welke manier dan ook. Een andere aanpak, na een enorme wending in je leven. Je bent flink gestruikeld, wakker geschud, opgekrabbeld en je bent er nog!

Hetzelfde lied verwijst natuurlijk ook naar de steen die weggerold is, het graf wat leeg was en Jezus die was opgestaan uit de dood, herrezen. Een wonder.

Dat is het feest dat we nu vieren in deze periode

We gaan er straks samen dieper op in, zingen we mooie liederen en lezen we in Lucas hoe Jezus zondaars aanspoort een nieuw leven te beginnen.

Jos en ik nemen jullie graag mee in deze zesde viering van een onvoltooid verhaal. Met een nieuw hoofdstuk op deze zondag.

Laten we nu even stil worden. Sluit je ogen en voel de energie die we samen delen in deze viering.

Lied: Het was een nacht door merg en been

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Het was een nacht door merg en been,
het werd een nacht van lichten,
van waterwel uit woeste steen,
van vuur en vergezichten.

Een klank de doodse stilte brak,
een woord verwachting zaaide,
een stem uit hoge vlammen sprak,
een storm de zee verwaaide.

Het einde komt, vlucht weg van hier,
zo schreeuwden van hun tronen
de dochters van het goudvertier
en hun vergulde zonen.

Maar, die in scherven, stof en as
ter neder lagen,
die wisten dat het niet zo was,
dat nieuw begin zou dagen.

Het werd een dag zoals daarvoor,
miljoenen dagen kwamen:
het rad voor ogen draaide door,
het duister spande samen.

Het vuur versteende tot woestijn,
de zee ook kwam met wrake
en roofde alle woorden weg
die ons nog moed inspraken.

Een langzaam einde spint ons in,
een web van doem-gedachten,
geen vergezicht, geen nieuw begin,
geen God staat ons te wachten.

Het is de nacht van voor de tijd,
geen klank van stem te horen,
uit doodse stilte uitgeleid
zijn wij maar pas geboren.

Die op hun tronen tieren voort,
die in hun graven zwijgen.
op onze lippen ligt een woord
dat klank en stem zal krijgen.

Eerste lezing uit Lucas 5:38

Daarna ging hij naar buiten en zag hij bij het tolhuis een tollenaar zitten die Levi heette. Hij zei tegen hem “volg mij!” Levi stond op, liet alles achter en volgde hem. Hij richtte in zijn huis een groot feestmaal voor hem aan, waarop een groot aantal tollenaars en anderen samen met Jezus aanwezig waren.

De farizeeën en hun Schriftgeleerden zeiden morrend tegen zijn leerlingen: “Waarom eet en drinkt u met tollenaars en zondaars?” Maar Jezus antwoordde: ‘gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar wie ziek is wel; ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen te roepen, maar om zondaars aan te sporen een nieuw leven te beginnen.’

Ze zeiden tegen hem; ‘de leerlingen van Johannes vasten dikwijls en zeggen hun gebeden, zoals ook de leerlingen van de farizeeën doen, maar die van U eten en drinken alleen maar.’

Jezus zei, ‘U kunt toch niet verlangen dat de bruiloftsgasten vasten zolang de bruidegom bij hen is? Maar er komt een dag dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dat is het hun tijd om te vasten. Iemand vertelde hun ook een gelijkenis, ‘niemand scheurt een lap van een nieuw mantel om daarmee de oude mantel te herstellen, want dan scheurt hij de nieuwe, terwijl de lap niet bij de oude past.’

Lied

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Gij zijt de lucht om mij heen,
ik adem u in anders sterf ik.
Ik sla u om als een mantel
en ik weet dat Gij nooit verslijt.

Tweede lezing:

Voorwaar, ik zeg u, heden zult u met mij in het paradijs zijn

Opgeraapt worden
als je gevallen bent,
wie wil dat niet?
En hij wás gevallen,
de gekruisigde crimineel die hing naast Jezus.
Hij was de schrik van velen,
een slecht mens.

Zijn leven had hij vergooid, verspeeld.
Het kruis is zijn loon,
Verdiend.
Zo anders dan de man van Nazareth naast hem.

Ik verafschuw hem,
hij heeft het over zich afgeroepen.
'Eigen schuld' is het motto
dat op zijn voorhoofd staat geschreven.

Maar dan komt in hem
de zachte kracht naar boven.
Als een kwetsbaar kind vraagt
de schuldige aan de onschuldige: vergeet me niet.

De man van Nazareth
kijkt hem aan,
hij kijkt voorbij het nu,
voorbij de schuld,
voorbij het verknalde leven,
voorbij de verlorenheid.
Hij zegt:
'aan jou zal ik denken
wanneer ik aan de overkant kom.
Jij hebt deel aan mijn toekomst,
het is voor jou niet afgelopen.
Jouw duistere leven
draag ik naar het licht.'
Je moet God zijn
om dit te kunnen zeggen.

Lied *H. Oosterhuis, naar Augustinus / T.Löwenthal*

Dieper dan de brandhaard in het vuur is,
dieper dan in de typhoon de stilte,
was jij in mij die niet in mijzelf was,
dieper dan de zielen in mijn lichaam.

Uitgehakt als stenen uit een rotswand

was ik, lichtloos, dicht als steen van binnen,
vlakke, wind van lege woorden.
Maar nog was jij dichterbij me dan ik ik ben.

Dieper dan de stormhaard in de vuurzee,
hoger dan een rotsgebergte zonlicht,
hoger klank dan oren kunnen horen,
hoger woord dan klanken kunnen dragen,
hoger dan mijn steilste hoogte ben jij,
dieper in mij dan mijn diepste zelf.

Overweging

In het lied 'het was een nacht' zongen we, 'op onze lippen ligt een woord dat klank en stem zal krijgen.'

Afgelopen week was voor sommige Duiven een zwarte week. Slecht nieuws overheerste de lentekriebels en komende Paasvieringen. Dat doet iets met je en ik dacht 'welke woorden en klanken' zijn nu gepast in een 'viering' zoals vandaag. Wat vieren we dan eigenlijk als je slecht nieuws te verwerken hebt gekregen en hoe raap je je zelf weer bij elkaar om daar mee te kunnen dealen? En welke woorden als voorganger hebben dan nog enige betekenis? Maar ik dacht later, 'we komen hier ook niet bij elkaar voor een zorgvuldig afgewogen dienst' Een dienst waarin ledere emotie, verdriet en blijdschap zorgvuldig afgemeten wordt en verwoord naar ieders draagkracht.

Nee, we blijven in de Duif over vieringen spreken; want we vieren ons samenzijn, hoop en onze zoektocht naar God. Dus vieren we ook onze verbondenheid, verdriet, steun en troost onderling; en bidden we ook voor kleine wondertjes en dat deze nog steeds niet de wereld uit zijn. Een wonder zoals ook die grote steen die was weggerold bij het graf van Jezus na zijn kruisiging. Dit is de aanloop naar de grote verrassing van Pasen. Pasen, opwekking, daar draait het om in het ons geloof; het leven met vallen en...opstaan!

Terwijl ik verder over nadacht, werd het mij ineens duidelijk ik ook weleens zo'n grote steen in mijn eigen leven had en soms nog heb – een steen die mij dan opsloot in doemdenken. Mijn steen is het stemmetje in mezelf die dan zegt, 'Het gaat jou niet lukken... Het wordt niet beter... Wees voorzichtig... Waarom doe je dit?...' Deze steen ligt dan in de weg. Hij voorkomt dat ik risico's neem of hindert mijn groei als mens. Uit angst sta ik dan stil of kom moeilijk vooruit. Mijn eigen 'op staan' beknopt door twijfel of onzekerheid.

Je eigen 'steen' weggrollen is niet altijd makkelijk als je opgesloten lijkt te zitten in vaste patronen, gewoontes of vooroordelen.

Maar het verhaal van de opstanding is ook niet altijd even makkelijk te relativeren. Ook hier soms de twijfel.

Pasen is voor velen het feest van de Paashaas en van de eieren, maar de link naar Jezus, en al zeker naar zijn verrijzenis, wordt lang niet altijd gelegd.

Spreken over de gebeurtenissen die we met en rond Pasen herdenken; over Jezus die na zijn lijdensweg en zijn gruwelijke dood aan het kruis uit het graf is opgestaan en verschenen is aan zijn leerlingen, is dat begrijpelijk?

Waar mensen, of ze nu gelovig zijn of niet, zich vaak nog iets kunnen voorstellen bij het lijden van Jezus aan het kruis, of bij de eenzaamheid die Jezus ervaren moest hebben, weten ze niet altijd goed wat ze nu met die verrijzenis aan moeten.

Het lijden, het onrecht, ja daar kan ik me zonder moeite iets bij voorstellen, maar verrijzen uit de dood? Hoe ziet dat eruit? Hoe gaat dat in zijn werk? En wat heeft dat met mijn leven te maken?" Maar dan denk ik ook 'moet ik iedere letter van het evangelie altijd compleet kunnen begrijpen'?

Kan ik de verrijzenis van Christus ook symbolisch opvatten?

Bijvoorbeeld: Jezus stond niet echt op uit de dood maar leefde verder in de leerlingen en hun getuigenissen,...? Welke bezwaren kan men hier tegen inbrengen?

Voor mij is de kern dat er hoe dan ook een wonder geschiedde en dat de opstanding het leven is. Zonder de opstanding hebben we een dood

geloof, met de opstanding hebben we leven. Dat is waar het om gaat, de opstanding verandert alles. Met de opstanding hebben we zekerheid, hoop, vertrouwen, een toekomst of een droom. Zonder de opstanding hebben we niks.

Ik vergelijk het gevoel van die opstanding met een nieuw begin. De lente die er weer is en al het grauwe donkere kille verjaagd. Ik kan weer naar buiten, ik zie honderden narcissen, vogels zingen weer, alles vernieuwd!

En dan je eigen opstanding, het loslaten van vastgeroeste patronen, je ambities vervullen, je dromen najagen. Mensen die dreigen te ontsporen helpen hun leven weer op de rit te krijgen. Mensen steunen en troosten wiens leven niet op de rit staat. Maar ook opstaan tegen onrecht, opstaan tegen oorlog, opstaan voor iemand.

Het kleinste stukje herrijzenis in deze chaotische wereld begint bij jou. Met jouw eigen opstanding; je mag er zijn!

Ons paasthema en lied 'klankresten van een onvoltooid verhaal' is het verhaal van uithuilen, je lijden accepteren en proberen weer opnieuw te beginnen. Nieuwe levensadem.

Onvoltooid omdat het nog gedáán moet worden tot in lengte van dagen – dat gaat over mensen die verlangen naar een gelukkig leven op aarde. En die 'lichtwoorden, ooit ontvangen maar van wie?' Waar gaan die 'lichtwoorden' (lieve woorden) over?

Die gaan over liefde en over verlangen naar liefde. Wat wij-allemaal hebben, wat jullie allemaal kennen. Waar alle liedjes van de wereld over gaan, in alle talen – en waar wij over zingen vandaag. Opstaan voor elkaar er **zijn** voor elkaar. Alle zielen behoeden.

Ik ben de opstanding en het leven," zegt Jezus. "Wie in Mij gelooft mag dan wel sterven, toch zal hij leven; en iedereen die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.

Laten we zijn woorden hier vieren vandaag op deze zonnige Palmzondag.

Amen.

Pianospel door Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

God van mensen,
we willen leven, we willen vrij zijn,
we willen zelf kunnen bouwen aan onze toekomst.
Geef dat we een duidelijk zicht hebben op de toekomst die we nastreven,
de toekomst waar Jezus voor geleefd en gestorven is:
uw rijk op aarde, uw rijk van vrede voor alle mensen.
Geef dat we vrij zijn, niet alleen van dwang van buitenaf,
maar ook van verstarring die ons van binnenuit verkrampt.
Moge het zo Pasen zijn en blijven, vandaag en altijd door.
Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/ jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QRcode te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van 10 euro is ingevuld, dit kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift!!!

Stichting De Duif

**Rond de tafel verzameld
Intenties vanuit het groene boekje**

Lied: Scheur de wolken uiteen

H. Oosterhuis / A. Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier, nu, wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen
als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.

Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.
Waar ben je nu?
Waar bleef je hartstocht?
Ben je niet meer die ene van toen?
(2x)

Nodiging delen en breken

Lied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Gij die het sprakeloze bidden hoort
achter de woorden die wij tot U roepen.
Gij die de mensen ziet zoals geen mens.

Gij die uw woord in ons hebt neergelegd,
in den beginne als een bron van weten.
Gij die ons hebt geschapen naar U toe.

Wek onze kracht,
vuur onze hartstocht aan,
heradem ons dat wij in U volharden.
Doe lichten over ons uw lieve naam.

Gebed

Toon Hermans

Heer, inspireer mij.
Geef dat ik U midden in mijn leven
plaats,
in mijn huis en in mijn werk
en dat ik dat doe
als iets vanzelfsprekends.
U bent geen verre God
op een hoge wolk,
maar een alledaagse God
die leeft in alle mensen.
Laat ik U binnen halen
in de stad
en vieren
als de man van Nazareth
midden in de menigte
en dan maar hopen
dat U even
mijn kant op kijkt

Bidden wij samen

Lieve God,
Schenk mij het vertrouwen
dat er een moment zal zijn
zoals die ochtend: Pasen.
Nieuw begin van leven
aan dood en verdriet voorbij.
Geef mij het geloof
dat ik kracht zal vinden
om me van het duister af te keren;
moed om op te staan en te gaan.
het licht van de nieuwe dag
tegemeet.
Amen

Mededelingen

Slotlied Dan zal ik leven

H.Oosterhuis/A.Oomen

Het zal in alle vroegte zijn, als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen,
aren waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
Bergopwaarts en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen. (2x)

Dan zal ik leven. (3x)

Zegenbede